

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Ανάδειξη του μεγαλείου της Δημιουργίας
μέσα από τις επιστημονικές προκλήσεις
Βασ. Πετρούλεα

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: agnikmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 27 Μ Α Ρ Τ Ι Ο Υ 2016

✿ «Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Τοῦ Παλαμᾶ».

✿ Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκη (γ' - δ' αἰ.).

✿ Φιλητοῦ καὶ Λυδίας μαρτύρων, Παύλου ἐπισκόπου Κορίνθου (950).

Ανάδειξη του μεγαλείου της Δημιουργίας
μέσα από τις επιστημονικές προκλήσεις

Η παράδοξη διαδρομή του ατόμου

Ένας διακεκριμένος φυσικός συνήθιζε να ρωτά τους σπουδαστές του: «Εάν όλη η γνώση χανόταν σε έναν κατακλυσμό, ποιο απλό μήνυμα θα παρείχε στους επιζώντες τη μεγαλύτερη δυνατή επιστημονική ενημέρωση»; Και απαντούσε ο ίδιος: «Η πληροφορία ότι τα πάντα αποτελούνται από μικροσκοπικές οντότητες που ονομάζονται άτομα!».

Η ατομική σύσταση της ύλης!

Ξεκίνησε σαν «υλιστική» (φυσιοκρατική) φιλοσοφική αντίληψη από τον Λεύκιππο και τον μαθητή του Δημόκριτο (~460-370 π.Χ.), υιοθετήθηκε από τους υλιστές επικούριους (Επίκουρος 341-270 π.Χ.) αλλά απαξιώθηκε από τον μεγάλο Αριστοτέλη (384 - 322 π.Χ.) και ξεχάστηκε, για να ανασυρθεί απ' την αφάνεια 2.000 χρόνια αργότερα. Όχι χωρίς έντονες αντιδράσεις της παπικής εκκλησίας.

Και όμως η σύγχρονη ατομική θεωρία αποτελεί ό,τι ευγενέστερο και «πνευματικότερο» θα μπορούσε να διανοηθεί κάποιος για τη σύσταση της ύλης!

Η ύλη δεν είναι κάτι συμπαγές και παχύ. Είναι στην πλειονότητα κενός χώρος, στον οποίο κυριαρχούν δυνάμεις μεταξύ αδιόρατων στοιχειωδών σωματιδίων.

Ηλεκτρόνια, πυρήνες, άτομα, μόρια, με κορυφαίο το μόριο της ζωής DNA. Ένας μυστικός αδιόρατος κόσμος που καθορίζει εν πολλοίς τις ιδιότητες των σωμάτων από τους κόκκους της άμμου μέχρι τα τεράστια ουράνια σώματα, από τους πλέον απλούς οργανισμούς μέχρι το κορυφαίο δημιούργημα, τον άνθρωπο.

Και όλα αυτά ξεκίνησαν ως μία «υλιστική» (ίσως και αθεϊστική) κοσμοθεωρία!

Και όμως κινείται!

Την ίδια περίπου εποχή με την αναβίωση της ατομικής θεωρίας, ο Γαλιλαίος (1564-1642) ανέτρεπε την αντίληψη ότι η γη είναι ακίνητη.

Κυριακή Β' των Νηστειών

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Εβρ. α' 10 – β' 3)

Κατ' ἀρχὰς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοὶ αὐτοὶ ἀπολούνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἶρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μὴ ποτε παραρρωῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφρευζόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἦτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

«Και ὁμως κινεῖται» φέρεται να ψιθύρισε, καθὼς αποχωροῦσε ἀπὸ τὴν ἀνάκριση τῆς ἱεράς ἐξέτασης, ὅπου ἀναγκάστηκε να ἀποκηρύξει τις «αιρετικές» δοξασίες του.

Οι παρατηρήσεις του Γαλιλαίου ἐμελλε να ἀλλάξουν ριζικά τις ἀντιλήψεις μας για τὴ θέση μας μέσα στο σύμπαν.

Η γη ἔχασε τὴν κεντρικὴ θέση που κατείχε. Ἐγινε μία μετριότητα!

Για λίγο!... Διότι, ἐν καιρῷ μάθαμε ὅτι:

- τὸ σύμπαν δὲν ἔχει κέντρο

- τὰ κέντρα τῶν ἠλιακῶν συστημάτων (καὶ τῶν γαλαξιών) εἶναι ἐντελῶς ἀκατάλληλα για τὴ ζωὴ

- ἡ γη μας καὶ ἡ σελήνη βρίσκονται στὴν πιο ωραία θέση, στὴν κατοικήσιμη ζώνη τοῦ ἠλιακοῦ μας συστήματος. Καὶ τὸ ἠλιακὸ μας σύστημα βρίσκεται στα ἡσυχὰ προάστια τοῦ γαλαξία

- ἡ θέση τῆς γῆς καὶ ἡ ἐντυπωσιακὴ διαφάνεια τῆς ἀτμόσφαιράς τῆς τὴν κάνει ἐξαιρετικὸ παρατηρητήριο τοῦ σύμπαντος.

Ναι, ἡ γη δὲν κατέχει **κεντρικὴ θέση** στο σύμπαν, κατέχει ὁμως **πρῶτη θέση**. Δὲν εἴμαστε κυβερνήτες τοῦ σύμπαντος, εἴμαστε παρατηρητές!

Ἀνακαλύπτοντας τὸ «ἀπειρο»

Στο σύμπαν ἐκτιμᾶται ὅτι ὑπάρχουν ἑκατοντάδες δισεκατομμύρια γαλαξίες, με ἑκατοντάδες δισεκατομμύρια ἀστέρια (ἡλίους) ὁ κάθε ἕνας. Καὶ μέσα σ' αὐτὸ τὸ ἀσύλληπτο πλῆθος οὐρανίων σωμάτων ἡ κατοικία μας, ἕνας ἀόρατος κόκκος σκόνης! «Ἦλθε ὁ Θεὸς στὴ γη ἐπειδὴ νοιάζεται για σένα! Δὲν κοιτᾶς τι ὑπάρχει ἐκεῖ ἔξω; Πῶς εἶναι δυνατόν;», εἶχε πει ἕνας διάσημος, ἀλλὰ ἄθεος φυσικὸς τοῦ περασμένου αἰῶνα.

Μα... αὐτὸ δὲν διεκήρυτε καὶ ἡ Ἐκκλησία μας ἀνέκαθεν;

Κυριακὴ Β' τῶν Νηστειῶν

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

✠ Κύριε εις την αρχήν την γην εθεμελίωσες και έργα των χειρών σου είναι οι ουρανοί. Αυτοί θα καταστραφούν, αλλά συ παραμένεις· όλοι θα παλιήσουν σαν ένδυμα, σαν μανδύαν θα τους τυλίξης και θα αλλαγούν. Συ όμως είσαι ο ίδιος και τα έτη σου δεν θα τελειώσουν. Σε ποιον δε από τους αγγέλους είτε ποτέ ο Θεός, Κάθισε εις τα δεξιά μου, έως ότου κάνω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδιών σου; Δεν είναι όλοι πνεύματα που υπηρετούν και αποστέλλονται δι' υπηρεσίαν χάριν εκείνων, που μέλλουν να κληρονομήσουν σωτηρίαν; Διά τούτο πρέπει εμείς να προσέχωμεν περισσότερον εις όσα ακούσαμε, μη τυχόν απομακρυνθούμε απ' αυτά. Διότι εάν ο λόγος, ο οποίος εκηρύχθηκε δι' αγγέλων, είχε κύρος και κάθε παράβασις και παρακοή έλαβε δικαίαν ανταπόδοσιν, πώς θα ξεφύγωμεν εμείς, εάν δείξωμεν αμέλειαν διά μίαν τόσον μεγάλην σωτηρίαν; Η σωτηρία αυτή άρχισε να κηρύττεται από τον Κύριον, έπειτα μας εβεβαιώθηκε από εκείνους που την άκουσαν. (ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, έκδ. Αποστολικής Διακονίας)

Ο Θεός είναι «απερίγραπτος» και «άπειρος», και ο άνθρωπος είναι μικρός: «τί έστιν άνθρωπος ότι μιμήσκη αυτού, ή υίός ανθρώπου ότι έπισκέπτη αυτόν;» (Εβρ. β' 6).

Τι το παράδοξο λοιπόν εάν το σύμπαν, το δημιούργημα του Θεού, είναι σχεδόν απερίγραπτο, σχεδόν άπειρο;

Εάν το σύμπαν περιοριζόταν στο ηλιακό μας σύστημα, πράγμα που θα μας έκανε πιο «σημαντικούς», τότε θα έλεγαν: Ο «άπειρος» Θεός (!) δεν μπορούσε να δημιουργήσει κάτι μεγαλύτερο; Ήδη οι δορυφόροι μας τον έφθασαν!

Επί χιλιάδες χρόνια μιλούσαμε για άπειρο, αλλά δεν είχαμε κάτι πραγματικά μεγάλο για να συγκρίνουμε. Τώρα έχουμε... Το σύμπαν! Δεν είμαστε μικροί εμείς, το σύμπαν είναι μεγάλο, για να κηρύττει το μεγαλείο του Δημιουργού.

Λέει ο τιμημένος με βραβείο Νόμπελ (1978) Arno Penzias: «Σκέφτομαι όπως ο Ψαλμός 18: Οί ουρανοί διηγούνται δόξαν Θεού..., ο Θεός αποκαλύπτει τον Εαυτό του μέσω του συμπαντος...».

Ο Θεός αποκαλύπτει τον Εαυτό του και μέσω της αδιόρατης αυτής κουκίδας που λέγεται γη, θα προσθέταμε. Διότι εδώ φιλοξενείται το θαύμα της ζωής, εδώ φιλοξενείται το κορυφαίο ον της δημιουργίας, ο άνθρωπος! Συντριπτικά μικρός, εντυπωσιακά μεγαλειώδης.

Το σύμπαν, λέει ο Πασκάλ, «με περιέχει, με καταπίνει, σαν σημείο. Με τη σκέψη μου το περιέχω εγώ!».

Και κάτι ακόμη, απείρως σπουδαιότερο:

Είμαστε σημαντικοί, όχι γι' αυτό που είμαστε, αλλά γι' αυτό που μπορούμε να γίνουμε. Θεοί! Τίποτε λιγότερο από αυτό. Γι' αυτό ήλθε ο Θεός στη γη: «Άνθρωπος γίνεται Θεός, ίνα θεόν τόν Άδάμ άπεργάσθαι». Εάν όλο το σύμπαν ξεκίνησε σαν μία αόρατη μικρή κουκίδα, η ανακαίνιση της κτίσεως θα ξεκινήσει με επίκεντρο τον κάτοικο της αόρατης κουκίδας γη.

Κυριακή Β' των Νηστειών

Και οι προκλήσεις συνεχίζονται...

Και κάθε φορά που ο άνθρωπος θα επαναπαύεται για λίγο στις τρέχουσες αντιλήψεις για τη δημιουργία, νέες προκλήσεις θα έρχονται να τον αναστατώσουν, μέχρις ότου και αυτές ωριμάσουν (εφόσον επιζήσουν) και διαμορφωθούν διευρύνοντας τις αντιλήψεις του και αναδεικνύοντας μία μεγαλύτερη εικόνα της δημιουργίας απ' αυτήν στην οποία είχε επαναπαυθεί. Εάν έπαυαν οι επιστημονικές εκπλήξεις και προκλήσεις, αυτό θα σήμαινε, είτε ότι ο άνθρωπος έπαυσε να ερευνά, είτε ότι η δημιουργία είναι προβλέψιμη, και η δημιουργική σοφία του Θεού πεπερασμένη.

Μέσα από μία μακρά διαδοχή προκλήσεων, αμφισβητήσεων, αλλά και εποικοδομητικής σύνθεσης, η επιστήμη έχει οδηγηθεί σε μία μεγαλειώδη εικόνα της δημιουργίας, όπου κυριαρχεί η λογικότητα, η ενότητα, η σοφία, η μεγαλοπρέπεια και το κάλλος.

Εάν ο Δαβίδ με τις στοιχειώδεις γνώσεις της εποχής του έψαλλε το «ώς έμεγαλύνθη τά έργα σου, Κύριε, πάντα έν σοφία έποίησας» (Ψαλμ. 103, 24), εμείς με την τεράστια πρόοδο της επιστήμης σήμερα έχουμε δισεκατομμύρια περισσότερους λόγους να δοξολογούμε τον Δημιουργό.

Βασ. Πετρουλέα, από το περιοδικό «Η Δράση μας», τεύχος 537, Μάρτιος 2016, σελ. 110-113

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) 🎬 Προβολή των ταινιών «Marcelino Ψωμί και Κρασί» & «Αεροπλάνα 1» 🎬

Σήμερα, Κυριακή 27 Μαρτίου 2016 και ώρα 7:00 μ.μ. στο Πνευματικό Κέντρο του Ναού μας θα προβληθούν παράλληλα οι ταινίες, «**Marcelino Ψωμί και Κρασί (Marcelino Pan y Vino)**» για τους μεγάλους και για τα παιδιά «**Αεροπλάνα 1 (Planes)**». Είσοδος ελεύθερη. Σας περιμένουμε με πολύ χαρά!

2) ⚖️ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ & ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΣΤΟΝ Τ. ΣΤΑΥΡΟ ⚖️

Την Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως 3 Απριλίου 2016 και ώρα 6:00 μ.μ., Κατανυκτικός Εσπερινός στο Ναό μας & εν συνεχεία οι Χαιρετισμοί στον Τίμιο Σταυρό.

3) 🏛️ ΣΧΟΛΗ ΓΑΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΟ ΝΑΟ ΜΑΣ 🏛️

Σας καλούμε την **Κυριακή 3 Απριλίου 2016 στις 7:00 μ.μ.** στη **Σχολή Γάμου και Οικογένειας**. Ομιλητής θα είναι ο **π. Νικόλαος Δουληγέρης**, εφημέριος Ι. Ν. Αγίου Νικολάου Πατησίων, με θέμα: «**Ζευγάρια σε κοινωνία**». Παράλληλα θα υπάρχει δημιουργική απασχόληση παιδιών. Σας περιμένουμε με χαρά!

4) 🏛️ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ Ε.Φ.Α. 🏛️

Η **Ενοριακή Φιλόπτωχος Αδελφότητα** του Ιερού Ναού μας διοργανώνει τη **Δευτέρα 4 Απριλίου 2016** Απογευματινή Προσκυνηματική Εκδρομή **στην Ιερά Μονή Παναγίας Φανερωμένης Σαλαμίνας για Μέγα Απόδειπνο**. Ώρα αναχώρησης 3:00 μ.μ. από τον Άγιο Νικόλαο. Τιμή εισιτηρίου 15 €. 🏛️